

let samtidig kunne medtage Jordvurderingen.

Begge disse Forslag er nu tiltraadte af det andet høje Ting, men Folketinget har derhos gjort visse Tilføjelser, som Regeringen har modtaget. Den første er denne, at samtidig med, at man indfører Ejendomsskyldvurdering i 1914, bestemmes det, at der skal finde 5-aarige Vurderinger til Ejendomsskyld Sted. Regeringen havde ikke ment, at man skulde gaa til en Revision af Ejendomsskyldloven, og havde ment, at selv om man fastsatte en Ejendomsskyldvurdering i 1914, vilde Ejendomsskyldlovens Bestemmelser alligevel være gældende, saaledes at der skulde finde en Vurdering Sted i 1919, men skade kan det jo ikke, at man her i Lovforslaget indfører, at Vurdering skal finde Sted i 1919. Hvorledes det i øvrigt vil gaa med Ejendomsskyldloven, er det vanskeligt at have nogen Mening om, saa meget mere som den ganske sikkert vil blive inddraget under den almindelige Skatteforhandling, der skal finde Sted i 1916.

Dernæst indsatte Folketinget i Lovforslaget, at samtidig med, at der fastslaas 5-aarige Vurderinger, skal de to halvvaarige Omvurderinger erstattes med een aarlig Omvurdering. Heller ikke dette syntes der at være Grund for Regeringen til at modsætte sig. Det er en ret naturlig Følge af, at der indføres 5-aarige Vurderinger. Paa disse Punkter var egentlig de af Folketinget gjorte Tilføjelser og Ændringer kun udspunget af selve Regeringslovsforslaget.

Men endelig indføjede Folketinget en Ændring angaaende Fradragsreglerne i Ejendomsskyldloven, en Ændring, som var vedtaget af det høje Folketing i 1910, og som kom til Behandling i Foraaret 1910 i Landstinget, men kun kom til første Behandling, idet Lovforslaget henvistes til Udvalg, uden at Landstinget derefter sagde sin Mening om selve Spørgsmaalet. Dette laa maaske for en Del deri, at der kun var faa Dage tilbage af Samlingen, men ogsaa for en Del deri, at samtidig med, at der indførtes nye Fradragsregler, var der den Gang af Regeringen foreslaaet — og Folketinget var gaaet ind derpaa —, at den Promille, hvorefter Ejendomsskylden opkræves, skulde forhøjes. Om selve Fradragsreglernes Ændring var der, saa vidt jeg forstod den Gang — jeg havde ogsaa da den Ære at være Finansminister —, ikke nogen Uenighed i dette høje Ting. I Stedet for de meget udviklede Regler i Ejendomsskyld-

lovens § 7, hvorefter Fradraget gøres afhængigt dels af Ejendommens Værdi, idet det er forskelligt, efter som den vurderes til 8,000 eller 12,000 Kr., og dels af, hvilke Beboere Ejendommen har, indsattes der den Gang af Folketinget — og det er gentaget nu — den almindelige Fradragsregel, at der for enhver Ejendom skal fradrages i Vurderingssummen 2,500 Kr. Det var alle i Folketinget enige om, og jeg forstod den Gang, at ogsaa Landstinget erkendte, at det var en baade for Vurderingsmyndighederne og for Administrationen i det hele rimelig Forholdsregel, og at den paa alle Punkter vilde ophæve det vanskelige, der havde været ved Ejendomsskyldlovens § 7. I øvrigt har Folketinget ikke nu gjort nogen Ændring, undtagen ret uvæsentlige, i, hvad det vedtog i 1910. Den eneste væsentlige Ændring gælder Lejesummen i saadanne Boliger, der helt bliver fritaget for Ejendomsskyld, idet denne Lejesum — hvad der vel er nødvendigt efter den Prisstigning, som overhovedet har fundet Sted i de senere Aar her i Landet — er sat noget op, men ikke betydeligt. Naar Fradragsreglerne den Gang maaske stødte paa nogen Modsigelse i dette høje Ting, laa det, som nævnt, deri, at Promillen paa samme Tid krævedes forhøjet. Dette er ikke Tilfældet i Aar. Man behøver ikke at gøre det, for hvorvel der ikke ved dette Lovforslag var tilsigtet at skaffe Statskassen en forøget Indtægt, saaledes som Lovforslaget oprindelig forelaa, er det ganske klart, at naar Ejendomme er steget i Værdi — og man maa gaa ud derfra —, vil der derved ogsaa komme større Indtægt gennem Ejendomsskylden til Statskassen. Men forudsat, at Lovforslaget vedtages i den foreliggende Skikkelse, vil der dog ikke komme en virkelig Forøgelse af Indtægten, thi Ændringen af Fradragsregelen vil ophæve den forøgede Indtægt ved den Formindskelse, den vil bevirke. Og Resultatet vil blive, at Statskassen snarere faar et lille Tab end en Forøgelse af Indtægten. Der vil snarere blive en Indtægtsforringelse paa maaske 50,000 Kr. end en Merindtægt, men derom er det naturligvis vanskeligt at have en begrundet Mening, naar man ikke tør sige noget om, hvorledes over det hele Land Ejendomsvurderingerne vil stige. Men jeg skulde tro, at dette Forhold, at Promillen ikke behøver at sættes op, vil virke noget ind paa dette høje Tings Stilling til Sagen, hvilket er meget rimeligt og ikke kan forbavse nogen.